

BIULETYN

www.swietajadwiga.diecezja.pl

7. Niedziela Zwykła

19 lutego 2017

Rok IV

Nr 8 (121)

TYGODNIK INFORMACYJNY PARAFII ŚW. JADWIGI KRÓLOWEJ W KRAKOWIE KROWODRZY

Refleksja ewangeliczna
na niedzielę /Mt 5,38–48/

Miłujcie waszych nieprzyjaciół

Zarówno Kodeks Hammurabiego, jak i Prawo Starego Testamentu dopuszczały zasadę odwetu: „życie za życie, oko za oko, ząb za ząb, ręka za rękę...” (Wj 21,23nn). Miała ona chronić porządek publiczny i odstraszać agresorów (Kpł 24,19nn).

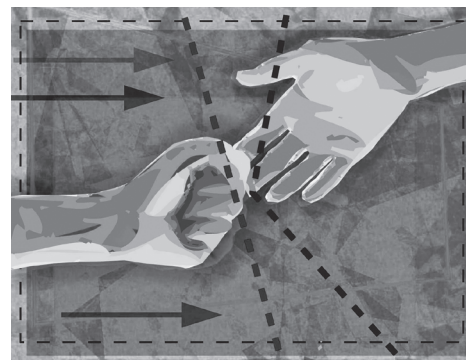
Jezus znosi prawo odwetu, zastępując je prawem miłości. Poprzez rezygnację z własnych (nawet słusznych) praw i pragnienie dobra drugiej osoby uczęń Jezusa może przyczynić się do jej nawrócenia i zmiany życia. Rezygnując z zemsty i nienawiści, ma jednak prawo do obrony własnej godności i obowiązek zwalczania zła w świecie. Św. Paweł zawarł nowe prawo Jezusa w słowach: „Nie daj się zwyciężać złu, ale zło dobrem zwyciężaj” (Rz 12,21).

Stary Testament nakazywał miłować bliźniego. Jezus rozszerza ten nakaz o miłość nieprzyjaciół: „Miłujcie waszych nieprzyjaciół i módlcie się za tych, którzy was prześladują”. To jest rdzeń, serce całej świętości, doskonałości ucznia Jezusa. Nowe przykazanie miłości. Jezus nie dzie-

li ludzi na dobrych i złych. On widzi człowieka realnie – w dobrych widzi również skłonność do złego, a w złych – tęsknotę za dobrem. Miłość nie może ograniczać się tylko do ludzi nam przyjaznych, bliskich. Autentyczna miłość powinna obejmować każdego – nawet wroga.

Chrystus argumentuje: „Tak będziecie synami Ojca waszego, który jest w niebie; ponieważ On sprawia, że słońce jego wschodzi nad złymi i dobrymi i On zsyła deszcz na sprawiedliwych i niesprawiedliwych”. Deszcz i słońce to znak łaskawości Bożej. Jeżeli Ojciec kocha dobrych i złych, jeżeli posyła Syna dla całej ludzkości, to człowiekowi nie wolno dzielić ludzi na dobrych i złych, przyjaznych i nieprzyjaznych (dobrych kocham, a złych nienawidzę). Miłość nie zna podziałów ani granic. Doświadczenie bezwarunkowej i absolutnej miłości Ojca prowadzi do miłości każdego człowieka. Oczywiście miłość ma swoje „odcienie” i natężenie. Inaczej kocham rodziców, dzieci, żonę lub męża, przyjaciół, a inaczej osoby „neutralne”, obce czy raniące mnie.

Ostateczną miarą miłości jest sam Bóg: „Bądźcie więc wy doskonali, jak doskonały jest Ojciec wasz niebieski”. Zdanie to bywa opacznie rozumiane i staje się źródłem fałszywej pobożności. Doskonałość

w sensie moralnym, polegająca na nienagannym zachowywaniu przykazań, prowadzi zazwyczaj do perfekcjonizmu duchowego (który jest swoistym rodzajem pychy) i zwykle ma niewiele wspólnego z doskonałością i świętością Boga.

Grecki wyraz „teleios” oznacza nie tylko „doskonały”, ale również: „pełny, całkowity, kompletny, dojrzały” i pochodzi od „telos” – „cel, spełnienie, kres, dojrzałość”. Dążyć do doskonałości oznacza zmierzać do pełni, celu, którym jest Bóg – Miłość i Świętość poprzez pokorę, czyli zgodę na siebie; swoje życie i powołanie, akceptację słabości i zrozumienie dla grzeszności innych, ale również świadomość własnej wartości i godności w Bogu.

Na podstawie: „Deon”

SAKRAMENT UMOCNIEŃ WIARY

Bierzmowanie jest w Kościele Katolickim jednym z siedmiu sakramentów, które każdy miał okazję poznać ucząc się małego katechizmu przy okazji pierwszej Komunii Świętej.

Niestety często zapomina się o jego doniosłym znaczeniu, a obecnie nawet redukuje się je nazywając bierzmowanie „sakramentem pożegnania z Kościołem”. Tymczasem bierzmowanie, wraz z chrztem i Eucharystią, jest „sakramentem wtańcem chrześcijańskiego”. Te trzy sakramenty stanowią jedność, dlatego każdy ochrzczony powinien przystąpić do bierzmowania, by dopełnić łaski chrztu. Jak mówi konstytucja Soboru Watykań-

skiego II *Lumen gentium*: „przez sakrament bierzmowania [ochrzczeni] jeszcze ściślej wiążą się z Kościołem, otrzymują szczególną moc Ducha Świętego i w ten sposób jeszcze mocniej zobowiązani są, jako prawdziwi świadkowie Chrystusa, do szerzenia wiary słowem i uczynkiem oraz do bronienia jej”.

Już w Starym Testamencie prorocy zapowiedzieli, że Duch Święty spocznie na Mesjaszu i przepowiednie te spełniły się w czasie chrztu Pana Jezusa w Jordanie. W Ewangelii Jezus obiecywał wielokrotnie wylanie Ducha na swoich wiernych. Najpierw zstąpił On na apostołów w dniu Pięćdziesiątnicy, a później na innych ludzi, którzy uwierzyli tamtego dnia.

Bierzmowanie. Ilustracja Petrusa Canisiusa: Katechizm, 1679

dokończenie na str. 4

INTENCJE MSZALNE

PONIEDZIAŁEK 20.02

- 06:30** + Leszek Grucel (od Janiny Wąsowicz z rodziną)
07:00 + Stefan Baliński – msza gregoriańska
07:00 + Jan Czocho w 15. rocznicę śmierci
08:00 + Halina i Wacław i zmarli z rodziny Juszczyk, Wrona i Bulski
18:30 + Jan Brzozowski – msza gregoriańska
18:30 + Henryk Deka – msza gregoriańska
18:30 + Jan Kozik – 5. rocznica śmierci

WTOREK 21.02

- 06:30** + Leszek Grucel (od Janczyków z rodziną)
07:00 + Genowefa w 8. rocznicę śmierci oraz zmarli z rodziny Nowaków, Kwaśnych, Wilków, Misiaszków
08:00 + Jan Brzozowski – msza gregoriańska
18:30 + Teresa Orłowska – 12. rocznica śmierci
18:30 + Henryk Deka – msza gregoriańska
18:30 + Stefan Baliński – msza gregoriańska
18:30 + Katarzyna w 27. rocznicę śmierci

ŚRODA 22.02

- 06:30** + Leszek Grucel (od Leśniaków z rodziną)
06:30 + Jacek Garlej (od brata Aleksandra z rodziną)
07:00 O Boże błogosławieństwo dla Przemysława, Bartosza i Sławosza
07:00 + Jan Brzozowski – msza gregoriańska
07:00 + Henryk Deka – msza gregoriańska
08:00 + Stefan Baliński – msza gregoriańska
18:30 W intencjach Nowenny do Matki Bożej Nieustającej Pomocy

CZWARTEK 23.02

- 06:30** + Leszek Grucel (od rodziny Dudczyków z Nowego Sącza)
07:00 –
08:00 + Jan Brzozowski – msza gregoriańska
18:30 + Henryk Deka – msza gregoriańska
18:30 + Stefan Baliński – msza gregoriańska

PIĄTEK 24.02

- 06:30** + Leszek Grucel (od Agaty i Marka)
06:30 + Jacek Garlej (od siostry Jadwigi z rodziną)
07:00 + Anna, Wincenty, Mieczysław, Marian Gurbiel
08:00 + Henryk Deka – msza gregoriańska
18:30 Z Maryją Królową Polski módlmy się o Polskę wierną Bogu, Krzyżowi i Ewangelii i wypełnienie Ślubów Jasnogórskich Narodu
18:30 + Stefan Baliński – msza gregoriańska
18:30 + Jan Brzozowski – msza gregoriańska
18:30 + Stanisław Mazurek

SOBOTA 25.02

- 06:30** + Leszek Grucel (od Celiny i Józefa Janusz)
07:00 + Helena Brzezina w 10. rocznicę śmierci
08:00 + Stefan Baliński – msza gregoriańska
08:00 + Jan Brzozowski – msza gregoriańska
08:00 + Jan Mikołaj – 20. rocznica śmierci
08:00 + Janusz Maciej Matusik
08:00 + Mieczysława
18:30 + Henryk Deka – msza gregoriańska

NIEDZIELA 26.02

- 06:30** + Jan, Wiesława i Anastazja Durnan
08:00 + Stefania Klimek – 7. rocznica śmierci
09:30 + Tadeusz Czupryniak w 9. rocznicę śmierci
10:00 + Mieczysław Żelazny w 4. rocznicę śmierci oraz + Helena i Jan Szczerbik
11:00 W intencji Parafian, których w tym roku odwiedziliśmy po Kolegdy
11:00 + Stefan Baliński – msza gregoriańska

OGŁOSZENIA PARAFIALNE

- Solenizantom i Jubilatom tego tygodnia życzymy opieki Bożej i potrzebnych łask.
- Dzisiaj naszym gościem jest **ksiądz Theotime ze Zgromadzenia Księżów Kombonianów** pracujących na misjach w Afryce. Na każdej Mszy świętej możemy wysłuchać jego świadectwa na temat pracy misyjnej, a po Mszach wesprzeć materialnie dzieło misji afrykańskich. W poprzednim biuletynie zamieściliśmy rozmowę z naszym gościem.

- Parafialny Klub Sportowy Jadwiga** jest organizacją pożytku publicznego od 12 lat. Klub bardzo prosi o wsparcie 1% swojego podatku. Każda złotówka zebrana w ostatnich latach podczas tej akcji bardzo się przydała – pieniądze przeznaczone na zakup sprzętu sportowego, remonty, na akcje zima i lato w mieście oraz na dofinansowanie do wyjazdów wakacyjnych. Szczegóły na ulotce przy wejściu do kościoła oraz na stronie internetowej. Informacji udziela również biuro klubu.

PARAFIALNY KLUB SPORTOWY

JADWIGA

Organizacja
Pożytku
Publicznego

KRS 0000245564

KALENDARZ LITURGICZNY TYGODNIA:

20.2 PONIEDZIAŁEK

Syr 1,1–10; Ps 93;
Mk 9,14–29

21.2 WTOREK

Syr 2,1–11; Ps 37;
Mk 9,30–37

22.2 ŚRODA

Święto katedry
św. Piotra Apostoła
1 P 5,1–4; Ps 23;
Mt 16,13–19

23.2 CZWARTEK

św. Polikarpa, biskupa
i męczennika

Syr 5,1–8; Ps 1; Mk 9,41–43.45.47–50

24.2 PIĄTEK

Syr 6,5–17; Ps 119; Mk 10,1–12

25.2 SOBOTA

Syr 17,1–15; Ps 103; Mk 10,13–16

26.2 NIEDZIELA

Iz 49,14–15; Ps 62; 1 Kor 4,1–5;
Mt 6,24–34

12:30 O zdrowie i Boże błogosławieństwo dla Zofii i Antoniego Dach w 50. rocznicę ślubu

12:30 + Henryk Deka – msza gregoriańska

17:00 + Jan Brzozowski – msza gregoriańska

18:30 O błogosławieństwo Boże dla Jolanty i Andrzeja w 23. rocznicę ślubu

20:30 Za Parafian

OCALIĆ OD ZAPOMNIENIA

O tym, jak tworzyła się wspólnota wiernych w duszpasterstwie krowoderskim, jakie były odczucia tych, którzy uczestniczyli w praktykach religijnych sprawowanych w spartańskich warunkach, poczytajmy we wspomnieniu naszej parafianki Zofii Wanicowej sprzed 25 lat.

K.H.-Sz.

POCZĄTKI KROWODERSKIEJ WSPÓLNOTY WIERNYCH

Niedawno minęła kolejna, 24. rocznica odprawienia pierwszej Mszy św. w punkcie katechetycznym przy ul. Pod Fortem. Od jakiegoś czasu nasz proboszcz, ks. prałat Jan Dziasek, zachęcał parafian do napisania wspomnień o powstaniu parafii i budowie kościoła pod wezwaniem Bł. Jadwigi Królowej. W tej parafii mieszkam prawie od samego początku jej istnienia, bo od marca 1972 r., ale uważałam, że apele te właściwie nie są kierowane do mnie, ponieważ nie należałam do grupy osób, które kołatały do drzwi rozmaitych urzędów lokalnych i stołecznych, starając się o pozwolenie na budowę kościoła, nie pracowałam przy wznoszeniu kościoła (robił to nieżyjący już mąż), nie prowadziłam kalendarium wydarzeń związanych z życiem parafii. Doszłam jednak do wniosku, że i ja mogłabym powiedzieć coś o tym, jak rodziła się nasza parafia, poczucie przynależności do niej w czasie, kiedy formalnie nie była jeszcze erygowana, ale już w poczuciu mieszkańców rosnącego obok osiedla budziła się świadomość wspólnoty.

Niezwykle trudno pisać o czymś ulotnym, nieuchwytnym, co dzieje się w sferze ducha, myśli i uczuć. Nie pamiętam dokładnie, kiedy pierwszy raz odwiedziliśmy miejsce, które bardzo na wyrost nazywało się kaplicą. Po wprowadzeniu się do nowego mieszkania na Krowodrzy w niedzielnych Mszach św. uczestniczyliśmy w kościele św. Szczepana. Nasz pierwotny syn był wtedy malutki (urodził się w 1972 r.) i unikając kłopotliwych podróży z dzieckiem do odległego kościoła, jeździliśmy do św. Szczepana na zmianę z mężem. Mieliśmy jednak silne poczucie więzi rodzinnej i chcieliśmy razem chodzić na Mszę św. Z prawdziwą

Ja nikomu nie przeszkadzam

Po Mszy św. w kaplicy pod Fortem

zatem radością przyjęliśmy wiadomość, że stosunkowo niedaleko, w kaplicy „Pod Fortem” odprawiane są Msze św. Zaczęliśmy tam bywać w trójkę, wszyscy razem, oprócz niedziel, kiedy pogoda wykluczała obecność niemowlaka. Kaplica była wówczas niestychanie skromna, prawdę powiedziawszy – od strony estetycznej – trudna do zaakceptowania, ale od początku poculiśmy się tam dobrze. Atmosfera pionierskiego entuzjazmu i gorliwej modlitwy pomimo wszystkich przeciwności: deszczu, wiatru, mrozu, upału, hałasu przejeżdżających pociągów towarowych, ogarniała nasze serca. Cieszył nas każdy nowy szczegół wystroju miejsca modlitwy, nieustanne przedłużanie zadaszenia, chroniącego coraz większą liczbę wiernych przed niespodziankami aury, wyźwirowanie placu przed ołtarzem, nowe ławki itp. W pewnym sensie wszyscy, poprzez składane ofiary, uczestniczyliśmy w tych zmianach, czuliśmy się niejako współtwórcami, wprowadzając jeszcze uboższego, ale naszego miejsca modlitwy.

Pamiętam, jak swego czasu ogłoszono zbiórkę srebrnego złomu na monstrancję. W naszym nowo zamieszkałym domu nie mieliśmy nic takiego, ale obydwoje z mężem bardzo chcieliśmy uczestniczyć w tym dziele i postanowiliśmy ofiarować część prezentu ślubnego, jakim były srebrne sztucce. Przynieśliśmy więc do kaplicy jeden widelec z kompletu, co wzbudziło wielką wesołość ks. Zająca, który odbierał ten zabawny dar. Pośmialiśmy się więc razem.

Na placu przy kaplicy małe dzieci czuły się doskonale – mogły swobodnie hasać po obrzeżach zgromadzenia i nikomu nie przeszkadzały, co rodzicom stwarzało pewien komfort psychiczny. W ogóle w kaplicy Pod Fortem panowała niepowtarzalna atmosfera wspólnoty. Zawsze po zakończeniu nabożeństwa wierni, zanim się rozeszli do domów, pogadywali ze znajomymi, także księża wychodzili na plac uczestnicząc w tych nieformalnych, całkowicie spontanicznych spotkaniach. Właściwie nic nas nie mogło zrazić do tego prymitywnego (w sensie budowlanego) kościółka: ani trudne nieraz warunki pogodowe – pamiętam rekolekcje dla małżeństw, prowadzone przez ks. Ryłkę, w strugach deszczu pod parasolami, ani lekcje religii, na które prowadziło się dzieci do wynajętego garażu, który był ciemny, niski i ciasny. Wręcz przeciwnie, trudności jakby umacniały nasze przywiązanie do tego miejsca, do tej parafii.

BIULETYN DUSZPASTERSKI
bezpłatny tygodnik parafialny

REDAKCJA BIULETYNU
ks. M. Hajdyła, I. Korohoda, A. Gorczyca,
M. Kot-Panek, M. Szymańska
teksty: I. Bugaj, M. Czarnota, K. Herej-
Szymańska, Ł. Kwiecień, M. Orlińska,
M. Rudzki, A. i M. Tuleja, E. Wilk,
B. i J. Wojtas
dział reklam: E. Zbadyńska

Parafia nie odpowiada za treść
publikowanych reklam

PARAFIA RZYMSKOKATOLICKA
pw. Św. Jadwigi Królowej
ul. Łokietka 60, 31-334 Kraków
tel.: +48 12 637 14 15
fax: 638 71 52
konto: 49 1020 2906 0000 0086 1682

e-mail: swietajadwiga@diecezja.pl
www.swietajadwiga.diecezja.pl

PORZĄDEK MSZY ŚWIĘTYCH
dni zwykłe: 6:30, 7:00, 8:00, 18:30
nd. i święta: 6:30, 8:00, 9:30, 10:00,
11:00, 12:30, 17:00, 18:30, 20:30

DUSZPASTERZE
proboszcz: ks. Marek Hajdyła
wikariusze: ks. Grzegorz Kurzec,
ks. Piotr Stopka, ks. Jacek Kuczmier,
ks. Rafał Kasperek

rezydenci: ks. Prałat Jan Dziasek,
ks. Dariusz Oko, ks. Stanisław Molendys,
ks. Andrzej Piekaniak

KANCELARIA PARAFIALNA
pn.-sob.: 10:00-11:00
pn., wt., czw.: 16:00-18:00
nd. i święta: kancelaria nieczynna

Kto pyta, nie błądzi

Grzech przeciw Duchowi Świętemu? Może jaśniej...

Na początku zacytuję dokładnie słowa Jezusa: „Kto nie jest ze Mną, jest przeciwko Mnie i kto nie zbiera ze Mną, rozprasza. Dlatego powiadam wam: każdy grzech i bluźnierstwo będą odpuszczone ludziom, ale bluźnierstwo przeciwko Duchowi nie będzie odpuszczone. Jeśli ktoś powie słowo przeciw Synowi Człowieczemu, będzie mu odpuszczone, lecz jeśli powie przeciw Duchowi Świętemu, nie będzie mu odpuszczone ani w tym wieku, ani w przyszłym” (Mt 12,30-32).

I jeszcze Katechizm Kościoła. W nauczaniu Kościoła wyróżniamy sześć grzechów przeciw Duchowi Świętemu:

1. Grzeszyć licząc zuchwale na miłosierdzie Boże.
2. Rozpaczać albo wątpić w miłosierdzie Boże.
3. Sprzeciwiać się uznanej prawdzie chrześcijańskiej.
4. Zazdrościć bliźniemu łaski Bożej.
5. Mieć zatwardziałe serce wobec zbawiennych napomnień.
6. Aż do śmierci odkładać pokutę i nawrócenie.

SAKRAMENT UMCNIENIA WIARY

Dalej czytamy w Dziejach Apostolskich o zapoczątkowaniu udzielania sakramentu bierzmowania: „Wtedy więc wkładali [Apostołowie] na nich ręce, a oni otrzymywali Ducha Świętego” (Dz 8,17). Bierzmowanie należy więc do tych sakramentów, które są obecne w Kościele od samego jego początku. Gestowi wkładania rąk towarzyszyło i nadal towarzyszy namaszczenie krzyżem, co oznacza oczyszczenie i umocnienie, stanowi znamię Ducha Świętego, które jest symbolem całkowitego oddania się Panu Jezusowi. Krzyżmo (czyli wonna oliwa) święcone jest przez biskupa diecezjalnego co roku podczas liturgii w Wielki Czwartek.

Przez kilka pierwszych wieków chrześcijaństwa bierzmowanie było połączone z chrztem. Spowodowane to było dużą liczbą rodzących się dzieci i powstawaniem wielu nowych parafii, co uniemożliwiało biskupom bycie obecnymi przy udzielaniu bierzmowania. W kościołach wschodnich ta forma została utrzymana do dzisiaj, natomiast w Kościele Łacińskim rozdzielono oba obrzędy w czasie, rezerwując udzielanie sakramentu bierzmowania dla biskupów, co zaznacza Katechizm Kościoła Katolickiego: „Biskupi są następcami Apostołów; otrzymali pełnię sakramentu święceń. Udzielanie przez nich sakramentu bierzmowania wyraźnie oznacza, że jednym z jego skutków jest ściślejsze zjednoczenie bierzmowanych z Kościołem, z jego apostołskimi początkami i jego posłaniem świadczenia o Chrystusie”. Mimo wspomnianego rozdzielania należy podkreślić, że bierzmowanie stanowi kontynuację chrztu, co potwierdza odnowienie przyrzeczeń chrzcielnych i wyznanie wiary przez bierzmowanych.

Grzech przeciw Duchowi Świętemu jest więc niczym innym, jak grzechem zatwardziałości serca, a zatwardziałość taka może prowadzić człowieka do ostatecznego braku pokuty i do wiecznej zguby. Miłosierdzie Boże nie ma granic, a ten, który z pełną świadomością odrzuca przyjęcie miłosierdzia Bożego, odrzuca również przebaczenie swoich grzechów i zbawienie darowane przez Ducha Świętego.

Trafnie mówi o grzechu przeciw Duchowi Świętemu biskup Grzegorz Ryś: „Odmowa nawrócenia polega na tym, że wiem, co jest dobre, jestem do tego już przekonany, ale nie chcę zmienić życia. To znaczy wiem, że robię źle i chcę w tym tkwić po uszy i nie chcę żadnej zmiany. Czyli stoję dokładnie pod prąd Duchowi Świętemu, który we mnie działa i który mnie namawia do przemiany życia. Ponieważ się ustawiam przeciw, to nie ma we mnie dyspozycji do odpuszczenia grzechów, nie ma we mnie możliwości, ponieważ upieram się przy złu, które czynię. Ten grzech nie może być odpuszczony, nie dlatego, że Pan Bóg nie chce go odpuścić, tylko dlatego, że ja nie chcę prosić o przebaczenie”.

Na koniec należy stwierdzić, że jest to jedno z najbardziej tajemniczych i mocnych stwierdzeń Jezusa skierowanych do ludzi. Pokazuje stanowczość Boga w stosunku do tych, którzy odrzucają Go w pełni świadomie i w pełni dobrowolnie.

x.R.

dokończenie ze str. 1

Zgodnie z Kodeksem Prawa Kanonicznego przyjmując bierzmowanie powinien każdy ochrzczony będący w wieku rozeznania (jednak w razie niebezpieczeństwa śmierci można również bierzmować młodsze osoby). Zadaniem rodziców, duszpastarzy, a zwłaszcza proboszczów jest zatroszczenie się o właściwe przygotowanie wiernych do przyjęcia tego sakramentu.

W naszej parafii takie przygotowanie trwa trzy lata. W pierwszej i drugiej klasie gimnazjum spotkania dla kandydatów odbywają się raz w miesiącu, a w trzeciej gimnazjum co tydzień.

Warunki zostania świadkiem bierzmowania są takie same, jak w przypadku zostania chrzestnym, czyli: ukończenie szesnastu lat życia, bycie katolikiem, bierzmowanym i przyjmującym już sakrament Eucharystii oraz prowadzącym życie zgodne z wiarą, bycie wolnym od wszelkich kar kanonicznych; ponadto świadkiem nie może być matka i ojciec bierzmowanego. Co ciekawe, Kodeks Prawa Kanonicznego sugeruje, że świadkiem powinien być któryś z chrzestnych bierzmowanego.

W tym roku Msza św. z udzieleniem sakramentu bierzmowania odbędzie się 5 kwietnia, a przewodniczyć jej będzie biskup Grzegorz Ryś.

B.W.

REKLAMA na pokrycie kosztów druku

DRUKARNIA
Paor
 ul. Wybickiego 46, 31-302 Kraków
 tel. 012 636 28 13, tel./fax. 637 72 92
 e-mail: paor@paor.pl www.paor.pl

OFFSET, SITODRUK, DRUK CYFROWY, SZTANCOWANIE, LAKIEROWANIE UV, ZŁOCENIE

drukujemy: książki, broszury, ulotki, plakaty, wizytówki,
 papiery firmowe, teczki, naklejki, etykiety, opakowania

informacje w sprawie reklamy pod nr tel. 600 391 853

Kupię mieszkanie 2-pokojowe
tel. 796-464-590